

РЕШЕНИЕ

№ 18143

гр. С., 05.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 91 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА

при участието на секретаря ВАЛЯ Т. ПАВЛОВА
като разгледа докладваното от ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20211110173287 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 318 и сл. от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/.

Образувано е по искова молба на И. С. Т., ЕГН *****, срещу Б. Ц. Станева - Т.а, ЕГН *****, която се поддържа и в съдебно заседание. Предявен е иск с правна квалификация чл. 49, ал. 1, вр. ал. 3 от Семейния кодекс, обективно съединен с небрачни иски.

В исковата молба се твърди, че със съпругата сключили брак на 01.12.2002г. От брака си имат родени две деца – Марина И.ова Т.а, ЕГН ***** и Гавриил И. Т., ЕГН *****. От 2017г. страните са във фактическа раздялата, без да поддържат никакви интимни и духовни контакти, както и нямат общо домакинство. Всеки от тях има свой живот и ангажименти, различни от желанията и разбиранията на другия. Нямат семейно жилище по смисъла на СК. След сключването на брака – 01.12.2002г. до 2017г. страните живели заедно в собственото на ищеца /лична собственост/ жилище, находящо се в гр. С., ул. Константин Иречек № 3, ет. 1, ап. 2. Съпругата напуснала жилището през 2020г. Понастоящем децата живеят при майка им на адрес: гр. С., ул. Любен Каравелов. Моли бракът да бъде прекратен поради дълбоко и непоправимо разстройство по взаимна вина. Не

възразява упражняването на родителските права спрямо детето Гавриил да бъде възложено на майката, при която да бъде определено и местоживеенето му; на бащата да бъде определен режим на лични отношения с детето, като предлага такъв. Заявява, че във възможностите му е да заплаща месечна издръжка на детето в размер на 180.00 лева. Моли съдът да не се произнася относно ползването на семейното жилище, тъй като страните не живеят заедно повече от четири години и счита, че нямат семейно жилище по смисъла на СК. Не претендира издръжка от съпругата си. Възразява след прекратяване на брака същата да продължава да носи брачното си фамилно име. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответницата, подадена е и насрещна искова молба с правно основание чл. 49, ал. 3, вр. ал. 1 СК, обективно съединен с небрачни икове. Оспорва исковата молба, като твърди, че част от изложените в нея фактически обстоятелства са неверни. Сочи, че са във фактическа раздяла от 24.12.2018г., когато ищецът в празничната вечер след тежък скандал, инициран от него, напуснал семейното жилище, находящо се в гр. С., ул. Константин Иречек № 3. Съпругата и двете деца били принудени да се изнесат от семейното жилище през месец март 2020г. През 2007г. ищецът започнал да посяга на съпругата, наричал я „парцал“, „курва“, „мърша“, „боклук“. През 2011г. постоянно ѝ повтарял, че била тъпа, грозна и дебела и че от нея нищо не става. През 2013г. ищецът започнал да употребява системно големи количества алкохол. През 2015г. съпругата разбрала, че ищецът имал извънбрачна връзка от две години, която впоследствие била прекратена. Тогава не напуснала съпруга си, защото решила да му даде втори шанс. Месец преди да се роди второто дете съпругът отново започнал да се държи грубо с ответницата и да ѝ говори, че била тъпа и проста и че от нея нищо не става. През месец март 2018г. синът им бил болен от бронхиолит, като тогава съпругът не се прибрал цяла седмица. В нетрезво състояние се обадил на съпругата си по телегона, за да я информира, че намерил жената на живота си и че е с нея повече от четири месеца. На 30.07.2018г. ищецът нанесъл жесток побой на съпругата си. Близките на ответницата, след като видели обезобразеното ѝ лице, ѝ помогнали да си събере багажа и да напусне семейното жилище. През месец ноември 2018г. съпругата и децата се върнали в семейното жилище, тъй като съпругът непрекъснато я убеждавал, че е приключил и тази връзка и никога повече

няма да ѝ посегне. На Бъдни вечер 2018г. се разразил скандал. Ищецът напуснал дома и се появил на 31.12.2018г. Съпругата вече била събрала багажа, но ищецът настоял те да останат с децата в семейното жилище, а той да го напусне. Излага твърдения, че на 17.02.2020г. в присъствието на детето Гавриил ищецът нанесъл побой на съпругата си. На 14.03.2020г. през нощта тя и децата напуснал семейното жилище. Братът на ответницата направил ремонт в свой апартамент, който ѝ предоставил за безвъзмездно ползване заедно с децата. Счита, че бащата трябва да заплаща месечна издръжка на детето Гавриил в размер на 400.00 лева, считано от постановяване на съдебното решение. След развода желае да носи брачното си фамилно име Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е депозиран отговор на насрещната искова молба от първоначалния ищец. Оспорва изложените в същата обстоятелства.

При проверка на материалите по делото, съдът намира от фактическа страна следното:

Страните са съпрузи от 01.12.2002г., когато са сключили граждански брак, видно от представеното и прието по делото удостоверение за сключен граждански брак, като съпругата е променила фамилното си име от Станева на Станева - Т.а. От брака си страните имат родени две деца – Гавриил И. Т., ЕГН ***** /малолетен/ и Марина И.ова Т.а, ЕГН ***** /пълнолетна/.

Ответницата ползва безвъзмездно за период от 14 години жилище, представляващо апартамент на ет. 2, ап. 10, с адрес: гр. С., ул. Любен Каравелов № 29. Същата работи в Териториална дирекция „Държавен резерв“ – С., като за 2021г. е придобила доходи от трудови правоотношения в размер на 25790.36 лева. По отношение на Б. Станева – Т.а за 2021г. има данни за изплатени доходи на физически лица /с код Облагаеми доходи от: правоотношения с работници и служители по КТ/, в размер на 25790.31 лева; за 2022г. има данни за изплатени доходи на физически лица, както следва: облагаеми доходи от правоотношения с работници и служители по КТ – 28719.31 лева и обезщетения и помощи по част от КСО – 220.38 лева. За период от месец 01.2023г. до месец 04.2023г. има данни за осигуряване с код „За държавни служители“ със следния размер на нчислен и осигурителен и облагаем доход: за м.01.2023г. осигурителен доход в размер на 1079.67 лева и

облагаем доход 1079.67 лева; за м.02.2023г. – осигурителен доход в размер на 2840.35 лева и облагаем доход в размер на 2429.25 лева; за м.03.2023г. осигурителен доход в размер на 3294.00 и облагаем доход в размер на 3294.00 лева; за м.04.2023г. осигурителен доход в размер на 3239.00 лева и облагаем доход в размер на 3239.00 лева. Няма данни за подадени годишни данъчни декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ за декларирани доходи за 2021г. и 2022г.

Видно от съдебномедицинско удостоверение № 250.07/2018г., при прегледа на Б. Ц. Станева – Т.а са установени следните травматични увреждания: контузия на лицето с обширно кръвонасядане, оток на меките тъкани и охлузване на лявата половина на лицето, обширно кръвонасядане по кожата над горната устна в ляво и лявата буза, причиняваща изглаждане на лявата назо-лабиална гънка с подкожен хематом в областта на десния долно челюстен ъгъл, причиняващ ограничаване в обема на движение на долната челюст, поради изразен болков синдром в дясната долно – челюстна става. Тези травматични увреждания са получени в резултат от действието на твърди тъпи предмети, каквито характеристики имат и части на човешкото тяло и могат да се получат по начин и време, съобщени в предварителните сведения. Причинено е временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

Видно от заключението на съдебномедицинско удостоверение № Ж-10/2020г., при прегледа на Б. Ц. Станева – Т.а са установени: Контузии с кръвонасядания в областта на челото и челно – слепоочната област на главата вляво, в областта на горни и долни клепачи на ляво око, по лява предраменица. Описаните увреждания се дължат на действието на твърди тъпи предмети и могат да се получат по време и начин, съобщени от прегледаната, а именно при нанесени отделни удари с ръце. Липсата на наранявания в областта на шията не изключва възможността в същата област да е упражнено въздействие с пристискане, както твърди прегледаната, като поради особености на описаната област и относително краткото време до прегледа към момента е възможно все още да не са се изявили видими белези за травма. Констатираните травматични увреждания по отделно и заедно реализират критериите на медико – биологичния признак болка или страдание.

За периода 25.05.2021г. – 20.02.2022г. ищецът е регистриран в Бюро по

труда С. – Сердика като безработно лице. За периода от 20.05.2021г. до 19.01.2022г. на ищеца е отпуснато обезщетение за безработица в размер на 74.29 лева дневно. От месец май 2021г. до месец януари 2022г. ищецът няма осигурителен доход.

На 10.10.2020г. ищецът сключил договор за наем в качеството му на наемодател, като предоставил на трето лице за временно и възмездно ползване тристаен апартамент с адрес: гр. С., ул. Константин Иречек 3, ет. 1, ап. 2. Наемната цена за ползване на имота е в размер на 580 евро.

Ответницата предоставила на ищеца декларация – съгласие за пътуване на детето Гавриил със своя баща навсякъде в чужбина безсрочно.

Детето Гавриил не е посещавало ПГ „5г“ в ДГ № 1 гр. С. през учебната 2021/2022г., от 15.12.2021г. до 21.02.2022г. През учебната 2021/2022г. детето е присъствало м.декември – 7 дни, м.януари и м.февруари не е присъствало, м.март е присъствало 3 дни. Отсъствията са по уважителни причини.

За периода от 17.05.2022г. до 22.05.2022г. детето Гавриил било хоспитализирано в УМБАЛ „Александровска“ ЕАД с поставена диагноза: Диагностика и лечение на бронхиолит в детската възраст. На 07.06.2022г. детето е било с остър назофарингит /хрема/.

От представените разписки се установява, че ищецът заплаща определената издръжка в размер на 180.00 лева съгласно постановените привременни мерки.

На основание чл. 15 ЗЗДт, по делото е изготвен социален доклад от ДСП – Красно село. Видно от проведеното социално проучване, основни грижи за детето Гавриил полага майката. Бащата вижда детето и се грижи за него всяка първа и трета седмица от месеца. Подкрепяща страна за детето от страна бащата е баба по бащина линия, която живее с него в същото жилище. Детето е записано и посещава детска градина „Червената шапчица“. Бащата е загрижен за възпитанието и социалната интеграция на детето. Бащата е силно привързан към детето, а според него Гавриил се чувства добре и удовлетворен и привързан към него, което му дава усещане за стабилност. Комуникацията между родителите е нарушена.

Назначена и изготвена е съдебно – токсикологична експертиза, видно от заключението на която не се установяват данни за употреба на алкохол към

момента на изследването от И. Т.. Не се установяват данни за употреба на наркотични вещества и психоактивни медикаменти /в период до 1 месец преди изследването/, като въз основа на получените лабораторни резултати следва да се изключи наркотична зависимост на И. С. Т. /към момента на изследване/.

Видно от заключението на изготвената в хода на съдебното производство съдебнопсихологична експертиза, детето Гавриил е добре отглеждано в социално – битов план и от двамата родители. Прави впечатление, че майката не се интересува от емоциите, които преживява детето в желанието си да ограничи контактите му с бащата. Не контролира вербално агресивните си нагласи към бащата в присъствие на детето. От тези свои действия, лични мотиви и нагласи към бащата се засяга родителският ѝ капацитет. Поведението ѝ като отглеждащ родител не говори за стимулиране и подкрепа на контактите между детето и бащата, напротив, вместо фокусът да е насочен към спокойствието на Гавриил, бащата бива представян в очите на детето като лош и агресивен. На следващ етап се работи със специалисти върху емоциите и изводимите от същите на детето дефицити, вместо фокусът да е в полагане на усилия за спокойни отношения между родителите. Бащата не е допускан и информиран в моменти, в които детето боледува. Бащата също се интересува от здравето на детето; от неговите преживявания. Той успява да запази спокойствие и да прояви отстъпчивост в името на спокойното развитие на сина им. Не се наблюдават данни детето Гавриил да е отчуждено от бащата. Налице е тенденцията според майката, че присъствието на бащата в живота му би повлияло негативно, което не се потвърждава при изследването на детето и на бащата, както и на наблюдаваните интеракции между тях.

На 13.07.2022г. е издадена Заповед за незабавна защита № 186, като И. С. Т. е задължен да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение на Гавриил И. Т..

На 19.03.2023г. е издадена Заповед за незабавна защита № 81, като И. С. Т. е задължен да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение на Б. Ц. Т.а и детето Гавриил И. Т..

Видно от материалите по преписка с рег. № 230р-9977/20г. по описа на 06 РУ – СДВР, ответницата подала сигнал в ОДЧ при 06 РУ – СДВР, в който

се твърдял, че на 14.03.2020г. около 01.40 часа в жилище, находящо се в гр. С., ул. Константин Иречек № 3, ет. 1, ап. 2, възникнал семеен скандал между Б. Ц. Станева – Т.а и И. С. Т.. На място са изпратени униформени служители от районното управление за съдействие. При пристигане на адреса, същите установили, че входната врата на спалнята в апартамента била разбита, а Т. бил във видимо нетрезво състояние. Т.а заявила, че в жилището живеят тя, съпругът и с двете има деца. С Т. Били във фактическа раздяла от 2018г., но продължават да живеят всички заедно. Т.а заявила, че не е имало физическа или психическа саморазправа, както и не е имало отправени заплахи спрямо нея. Въпросното жилище било собственост на Т.. Подала сигнала, защото Т. разбил вратата на спалнята, която тя заключила. От проведения допълнителен телефонен разговор с Т.а, същата споделила, че всичко между тях било нормално и няма инциденти, както и че не желае да подава жалби или тъжба срещу съпруга си.

От показанията на св. Силвия Грозданова Пешева се установява, че страните не живеят заедно, като ищецът живее при нея от 2019г. Ищецът си счупил крака, претърпял операция и бил три месеца на легло при своята майка. През 2012г. майката на ищцата се върнала в България, като преди това живеела и работела на Канарските острови. Тя живяла в дома на страните близо една година. Готвела, чистела, перяла, взимала Марина от училище, всичко вършела тя. Една вечер ищецът се прибрал, ответницата гледала някакъв сериал в тяхната спалня. Майката на ищеца била в кухнята, защото готвела и миела чинии. Ищецът отишъл в кухнята и попитал майка си какво прави. Тогава ответницата излязла от спалнята и започнала да крещи на ищеца защо не е отишъл първо при нея, защо не я целунал за „добър вечер“, а отишъл първо при майка си. Започнала да тряска врати, да вика. Ответницата казала на майката на ищеца „От утре да ставаш и да се махаш“. След навършване на четири месеца на детето Гавриил до близо първата му годинка, майката на ищеца го гледала. Ходела в жилището на страните в 09.00 часа и се прибираща в 21.00 часа. Гледала детето, правела му да яде, водела го в градинката. През 2018г. ищецът бил на улицата по къси гащи и джапанки. Тогава ответницата не пустила в дома нито ищеца, нито неговата майка. Пуснала на ищеца пари, за да си вземе такси. Тогава покрай очите ищецът бил нарязан. Ищецът пиел по една бира, държал се нормално с хората. До септември 2019г. ищецът виждал детето. След това ответницата блокирала

телефонния му номер и този на неговата майка и спряла да му дава детето близо една година. Ищецът не успял да подари подаръци на детето за Коледа, Нова година и на рождения му ден. Майката на ищеца намерила частна детска градина до дома ѝ и предложила на ответницата да води и взема детето от там, но тя отказала и го записала в детска градина в гр. Правец. Към настоящия момент бащата и детето се виждат. Срещите между бащата и детето протичат много добре. Ищецът го води на басейн, в парка на Военна академия, на люлки. Детето се чувства добре. Последният път детето се разревяло и казало, че не иска да си ходи. Преди две седмици детето било заспало. Ищецът се обадил на ответницата в 15.45 часа и ѝ казал, че детето спи и попитал дали може да го върне, когато се събуди, но тя отговорила отрицателно и точно в 16.00 часа детето да е пред входа. Бащата събудил детето и в 16.00 часа го закарал пред дома му. През 2019г. бащата и дъщеря му Марина били на екскурзия в Холандия, а през 2020г. – в Белгия. Ответницата напуснала семейното жилище през 2019г. или 2020г. В момента ищецът е безработен. Откакто му изтекъл мандата като областен управител, той бил на борсата за около 3 – 4 месеца и в момента е безработен. Ищецът живее при майка си. Ходи в Камбоджа и пребивава там за 20 или 30 дни. Ищецът вижда детето по съдебно разпореджане от 2023г. Преди това той не е виждал детето, защото ответницата не го давала. Ищецът търсил детето, като майката и нейните родители не му отваряли и не му давали детето и се криели. Това се случвало в гр. Правец. Ищецът ходи в Камбоджа от шест месеца.

Преценени по реда на чл. 172 ГПК, съдът кредитира показанията на св. Пешева като обективни и непротиворечиви с останалите доказателства по делото, като не кредитира същите в частта им относно споделените ѝ обстоятелства, тъй като няма лични впечатления за тях.

Видно от показанията на св. Иван Стефанов Страхинов, страните не живеят заедно от 4 – 5 години. Приблизително една година бащата не виждал детето си. През есента на 2021г. ищецът отишъл в гр. Правец до къщата на родителите на ответницата. Те първо се криели и не отваряли. Ищецът бил по – настоятелен и се появила ответницата. Тя питала защо е там и казала, че няма да види детето с по – груб тон. След това извикала детето, за да се види с баща си. Детето първо стояло свито и наплашено, но после отишло и се гушнало в баща си. Майката оставила бащата да се види с детето пред

къщата. Той поискал детето да е при него с преспиване, но майката казала, че това няма как да се случи. Имало и други случаи, в които ищецът ходел до гр. Правец. Виждало се, че в къщата свети, че има някой, но никой не му отварял. От известно време бащата се вижда с детето. Ходят по ресторанти, детски кътове, паркове, градинки, където децата си играят, карат тротинетки, разменят си колички. Ищецът в момента живее с майка си. Детето изглежда щастливо, непринудено, отпуска се. Много харесва самолетите. Отношенията между бащата и детето са много топли. Разбират се, като бащата постоянно го пита дали иска нещо. Гушкат се, ходят ръка за ръка. Ищецът в момента е безработен. Бил в Камбоджа няколко месеца. През 2022г. бил там за месец и половина, през 2023г. – за месец и половина.

Съдът кредитира показанията на св. Страхинов като обективни, логични и кореспондиращи с останалите доказателства по делото, като не кредитира същите в частта им относно обстоятелствата, за които няма лични впечатления.

Видно от показанията на св. Свобода Страхилова Д., от 2017г. страните се събирали и разделяли няколко пъти. Те се разделили окончателно през март 2020г. Тогава през нощта в 02.00 часа в семейното им жилище имало полиция. Ищецът бил пиян, викал и крещял дори в присъствието на полицаите. Децата също били там, будни и присъствали. Вратата на детската стая била счупена. Ищецът бил агресивен, говорел на съпругата си как ще я съсипе, смаже. Тогава ответницата и децата прекарвали нощта при св. Д.. Полицаите помогнали да изведат малкото дете, тъй като ищецът не ги пускал. Тогава ответницата и децата останали в дома на св. Д. около 10 дена. През февруари 2020г. ищецът бил пиян. Между страните имало скандал, като ищецът ударил съпругата с шамар. През февруари 2020г. св. Д. завела ищеца до жилището, което обитавал в този момент. Там имало жена, с която ищецът се прегръщал, представил я като жената на живота му. Впоследствие ищецът отдал под наем семейното жилище. В момента ответницата и децата живеят в жилище на брат й. Дъщерята на страните работи.

Съдът кредитира показанията на св. Д. като обективни и непротиворечиви както помежду си, така и с останалите доказателства по делото, като не кредитира същите в частта им относно обстоятелствата, за които няма лични впечатления.

От показанията на св. Марина И.ова Т.а се установява, че страните живеели заедно до 2019г., когато ищецът се изнесъл. Ищецът разказал на дъщеря си за любовницата му още през 2018г. Много често ищецът отивал до близкото магазинче, купувал патронче с водка, уиски, бири. Пиел цяла вечер, слушал музика на слушалки, но понякога ги махал и музиката се чувала и дъщеря му се събуждала. Когато майката на ищеца се прибрала в България през 2012г., тя живеела в дома на страните доста време. Майката гледала детето. Бабата по бащина линия се изнесла в нейния апартамент, идвала и извеждала детето Гавриил в градинката, но не се застоявала. Бабата го извеждала, за да може майката да изчисти и да оправи. Прадядото на Марина я водел на английски език. Бабата по бащина линия я водила един – два пъти. Ищецът под влиянието на алкохол ставал агресивен. Имало скандали между страните. Заяждал се със съпругата, викал, блъскал в кухнята, чупел чаши, мятал патрончета, блъскал врати, викал много. Детето Гавриил бил свидетел на това. В момента дъщерята на страните учи дентална медицина в Медицинския университет в гр. С.. Работи в пиано бар „Синатра“, за да може да помага на майка си за таксата в университета и за да има пари и да не иска от нея. Откакто страните са разделени, бащата не помагал финансово по никакъв начин. Ответницата казвала на дъщеря си, че трябва да има контакт с баща си, защото той ѝ е родител. Не казвала лоши думи за него на детето Гавриил. Винаги, когато бащата идвал, за да вижда детето, го виждал и взимал. Даже се случвало да идва и да каже, че го взема за три дни, а да го връща след две седмици. Това било, когато детето било на 2 – 3 години. Случвало се доста често. През лятото на 2022г. ищецът взел детето от детска градина без да казва на никой и не давал да го видят един месец. Когато Марина видяла баща си, той я поканил на вечеря. Тя отишла, баща ѝ отново пиел бири. Заиграли се с брат ѝ, като детето искало да се прибере със сестра си. Когато тя тръгнала да се прибира, детето Гавриил не я пускало, държал я за ръката. Стиганли до спирката на тролеите между Витошка и НДК и тогава детето Гавриил се разревало, че не иска да тръгва с баща си. Ищецът започнал да блъска дъщеря си и да дърпа Гавриил, който в този момент бил гушнат от сестра си. Тогава ищецът и детето избягали. Няколко месеца след раждането на детето Гавриил ищецът обявил официално на съпругата за любовницата си. Официално страните били разделени от 2019г. След случая на Витошка дъщерята на страните била ожулена, в синини и много стресната.

Още преди този случай ищецът наричал дъщеря си „миндил“, „курва“, че не става нищо от нея, че ще я смачка. Това било доста периодично. През 2019г. ищецът и дъщеря му били в Брюксел, а през 2020г. в Амстердам. Прекарали си доста добре и двата пъти, но след като се приберат, минавало известно време и той пак започвал да я обижда, звънял късно през нощта. Дори когато страните живеели заедно, ищецът и дъщеря му не се виждали често, защото той бил или в командировка, или на почивка.

Преценени по реда на чл. 172 ГПК, съдът кредитира показанията на св. Т.а като обективни, логични и непротиворечиви както помежду си, така и с останалия доказателствен материал, като не кредитира същите в частта им относно обстоятелствата, за които няма лични впечатления.

В хода на съдебното производство са изслушани страните по реда на чл. 59, ал. 6 СК.

Ищецът заявява, че единственото нещо, което го интересува, е да има лични контакти със сина си. Много дълго време бил ограничаван да го вижда против тяхната воля. Това, че пуснал молба за развод, го направил с единствената цел да има възможност да вижда детето си, тъй като само чрез привременни мерки и решение от съда има права да го вижда.

Ответницата заявява, че иска да се разведе по вина на ищеца за многобройните му изневери и тормоза, на който е подлагал нея и децата през времето, когато са живеели заедно, дори и до този момент. Никога не е спирала детето да го вижда, т.е. по негова воля детето е било с него. Молбата ѝ е режимът на виждане на детето с бащата да е без нощувки поне до 7 – годишна възраст, тъй като детето се връщало разстроено, агресивно към майка си и сестра си. Последният път казал на майка си, че била „тъпа“ и „зла“, поради тази причина иска да се виждат в светлата част на деня поради системното пиене на ищеца. Пари не получава и към този момент. Откакто са разделени, много рядко ѝ е давал пари. Детето посещава логопед, психолог. Иска издръжката да е 400 лева, за да може да покрива половината от разходите.

Софийският районен съд, вземайки предвид материалите по делото и доказателствата, въз основа на вътрешното си убеждение /чл. 12 ГПК/ и закона /чл. 5 ГПК/, прави следните правни изводи:

По отношение на иска по чл. 49, ал. 1 и ал. 3 СК.

Като взе предвид гореизложеното от фактическа страна, съдът счита, че в конкретния случай е налице дълбоко и непоправимо брачно разстройство. В този вид бракът съществува съвсем формално, същият не е в интерес на съпрузите, обществено е неоправдан, поради което съдът счита, че следва да бъде прекратен на основание чл. 49, ал. 1 СК.

Страните са направили искане за произнасяне относно вината за разстройството на брака. Настоящият съдебен състав счита, че в конкретния случай е налице дълбоко и непоправимо брачно разстройство, намиращо израз в брачни провинения от страна на ищеца. Съпругът е нарушил изискването на чл. 14 СК, като не е проявил уважение и разбирателство към съпругата, не е полагал грижи за семейството. Същият често злоупотребявал с алкохол, в резултат на което се държал агресивно към съпругата, като дори ѝ нанесъл удар с шамар. В подкрепа на този извод са показанията на св. Т.а /дъщеря на страните/ и на св. Д., от които се установява, че много често ищецът купувал патрончета с водка, уиски, бири и пиел по цяла вечер. Ставал агресивен, заяждал се със съпругата, викал блъскал в кухнята, чупел чаши, мятал патрончета, блъскал врати, викал много. През февруари 2020г. имало в случай, при който ищецът ударил с шамар съпругата си. Установи се също, че ищецът поддържал извънбрачна връзка, в подкрепа на което са показанията на св. Д., която лично е възприела това обстоятелство. Установи се също, че гореописаното поведение на ищеца се извършвало пред детето Гавриил, а по отношение на дъщеря си същият отново не проявявал необходимото отношение родител – дете /въпреки навършената пълнолетна възраст/, като я обиждал, наричайки я „миндил“, курва“, че от нея нищо не става. Именно с това си поведение ищецът е прекъснал връзката си с дъщеря си и последната е преустановила контакта си с него. Безспорно се установи, че от 2018г. страните са във фактическа раздяла, като продължили да живеят съвместно в семейното жилище. През март 2020г. ищцата напуснала семейното жилище, но това нейно поведение не може да бъде ценено като брачно провинение, нарушаващо принципа на чл. 15 СК, тъй като фактическата раздяла е настъпила много преди това. От показанията на св. Пешева се установи, че между страните имало скандали, като при единия от тях ответницата крещяла на съпруга си защо не е отишъл първо при нея, за да я поздрави, а отишъл при майка си, и вторият такъв, когато ищецът бил изгонен от нея навън и не го пуснала в семейното жилище. Съдът намира, че безспорно ответницата в

конкретните случаи не е проявила уважение и разбирателство към съпруга си, но тези случаи са инцидентни и изолирани, доколкото от доказателствата по делото не се установява същата да е инициирала системни и безпричинни скандали спрямо ищеца. Не се установи пък по никакъв начин именно тези спорове да са станали причина за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство на брака. С оглед гореизложеното, съдът намира, че бракът съществува съвсем формално, същият не е в интерес на съпрузите, обществено е неоправдан, като вината за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство на брачния съюз е изцяло в поведението и брачните провинения на съпруга.

Ответницата е заявила желание да упражнява родителските права по отношение на малолетното дете Гавриил, като ищецът не възразява срещу това искане. Предвид липсата на спор между страните относно упражняването на родителските права спрямо детето Гавриил и след като съобрази събраните доказателства и социалните доклади, съдът намира, че родителските права спрямо детето Гавриил следва да се упражняват от майката, при която и детето да живее.

Предвид обстоятелството, че родителските права спрямо детето се предоставят за упражняване на неговата майка, то на бащата следва да бъде определен режим на лични отношения с Гавриил. Към настоящия момент детето е на 6 - годишна възраст. От доказателствата по делото, в частност показанията на св. Страхинов, който лично е възприел действията на ответницата, се установи, че след като майката и двете деца напуснали семейното жилище, същата ограничавала контактите на Гавриил с баща му. Последният посещавал неколkokратно къщата на родителите ѝ в гр. Правец, като майката или се криела, или позволявала на бащата да се види с детето за кратко пред къщата, като категорично отказвала то да остане с преспиване при ищеца. От заключението на изготвената съдебнопсихологична експертиза се установи, че прави впечатление, че майката не се интересува от емоциите, които преживява детето в желанието си да ограничи контактите му с бащата. Не контролира вербално агресивните си нагласи към бащата в присъствие на детето. От тези свои действия, лични мотиви и нагласи към бащата се засяга родителския ѝ капацитет. Поведението ѝ като отглеждащ родител не говори за стимулиране и подкрепа на контактите между детето и бащата, напротив,

вместофокусът да е насочен към спокойствието на Гавриил, бащата бива представян в очите на детето като лош и агресивен. От друга страна, детето не е отчуждено от баща си. Като съобрази изложените обстоятелства, съдът счита, че на ответника следва да бъде определен режим на лични отношения с детето, както следва: бащата има право да вижда и взема при себе си детето Гавриил всяка първа, трета и пета седмица от месеца за времето от 17.00 часа в петък, а ако детето посещава детско/учебно заведение – след приключване на занятията, до 19.00 часа в неделя, с преспиване; Коледни празници – всяка четна година за времето от 10.00 часа на 24 декември до 19.00 часа на 26 декември; Новогодишни празници – всяка нечетна година за времето от 10.00 часа на 30 декември до 19.00 часа на 01 януари на следващата календарна година; Великденски празници – всяка четна година за времето от 10.00 часа на Разпети петък до 19.00 часа в понеделник след Великден /Светли понеделник/, както и 30 дни през лятото по време, което не съвпада с платения годишен отпуск на майката. Съдът намира, че посоченият режим на лични отношения ще съхрани връзката баща – син, от една страна, а от друга, ще осигури участието на бащата в живота на сина му. Съдът не намира основание за определяне на режим, посочен в насрещната искова молба, при който детето да остава при баща си без преспиване до навършване на 7 – годишна възраст. Ответницата излага твърдения, че режим на контакт с преспиване в дома на бащата би се отразило негативно на детето. Съдът не споделя тези доводи. Безспорно се установи, че майката е ограничавала срещите между бащата и сина му, представя го в очите на детето като лош и агресивен, т.е. приписва му своето субективно отношение към него. Отделно от това, видно от заключението на СПЕ, не се потвърждава тенденцията на майката, че присъствието на бащата в живота на детето би му повлияло негативно. С оглед изложеното, съдът счита, че описаният режим на лични отношения е в интерес на Гавриил.

Ответницата е предявила и иск за издръжка на детето, а именно ответникът да му заплаща такава в размер на 400.00 лева, считано от постановяване на съдебното решение. По делото се установи, че ищецът е безработен, като получава доход от отдаването под наем на семейното жилище на страните в размер на 580 евро. Установи се, че същият пребивава за около 20-30 дни в Камбоджа, но не се установи ищецът да полага труд или друга дейност, от която да реализира доход. Няма данни ищецът да е с

влошено здравословно състояние и да заплаща издръжка на други непълнолетни деца. Гавриил е на 6 – годишна възраст, посещава детска градина и логопед извън детското заведение. Съдът, като съобрази изложеното, както и потребностите на детето с оглед неговите пол и възраст, намира, че ищецът може да заплаща на малолетното си дете месечна издръжка в размер на 350.00 лева, считано от влизане на решението в сила в частта относно местоживеенето на детето, до настъпване на законово основание за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва за всяка просрочена месечна вноска до окончателното ѝ изплащане. Предвид това, искът за издръжка следва да бъде уважен в размер на 350.00 лева, като в останалата част до пълния предявен размер от 400.00 лева следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

Съгласно чл. 326 ГПК, с решението, с което се допуска разводът, съдът разрешава и въпроса за фамилното име, което съпрузите ще могат да носят за в бъдеще. Ответницата е заявила, че желае след прекратяване на брака да носи брачното си фамилно име – С.. От представеното по делото удостоверение за сключен граждански брак се установява, че съпругата е променила фамилното си име от Станева на Станева – Т.а. Активно легитимиран да предяви иск по чл. 53 СК е съпругът, който при сключване на брака е променил фамилното си име, като възраженията на насрещната страна са ирелевантни. Предвид това, след прекратяване на брака ответницата ще носи брачното си фамилно име – С., на основание чл. 326 ГПК, вр. чл. 53 СК.

Никоя от страните не е направила искане за ползване на семейното жилище. С оглед обстоятелството, че от брака има ненавършило пълнолетие дете, то съдът следва да се произнесе по въпроса относно ползването на семейното жилище на основание чл. 56 СК. От доказателствата по делото се установи, че семейното жилище е отдадено под наем за ползване на трето лице. Ответницата е напуснала същото заедно с детето, установила се е в жилище, предоставено ѝ за безвъзмездно ползване от нейния брат. Ищецът живее заедно със своята майка. Като съобрази изложеното, съдът намира, че след прекратяване на брака ползването на семейното жилище следва да бъде предоставено на ищеца.

Относно разноските за делото

Претенция за присъждане на направените по делото разноски е направена от двете страни по делото. Предвид изхода на делото, както и че ищецът е виновният съпруг за разстройството на брака, на основание чл. 329, ал. 1 ГПК същият следва да бъде осъден да заплати на ответницата направените по делото разноски. Същата е доказала сторени по делото разноски в общ размер от 1825.00 лева, от които 25 лева държавна такса, депозит за вещи лица в общ размер от 600 лева, адвокатско възнаграждение в размер на 1200 лева. Направено е възражение от ищеца за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ответницата. Съгласно чл. 7, ал. 1, т. 2 от Наредба 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждение, за процесуално представителство, защита и съдействие за дело при прекратяване на брака по исков ред възнаграждението е 1200 лева. В настоящия случай е заплатен минималния размер на адвокатското възнаграждение, поради което възражението за прекомерност се явява неоснователно.

Държавната такса при решаване на делото по иска за развод в размер на 50.00 лева следва да бъде възложена на двамата съпрузи по равно, т.е. по 25.00 лева на всеки от тях. Ищецът следва да заплати и държавна такса в размер на 504.00 лева за определената издръжка на детето.

Така мотивиран, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА ГРАЖДАНСКИЯ БРАК , сключен на 01.12.2002 г. с Акт за граждански брак № 604/01.12.2002г., издаден от Столична община – район Триадица, на И. С. Т., ЕГН *****, и Б. Ц. СТАНЕВА - Т.А, ЕГН *****, като **ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЕН ПО ВИНА НА СЪПРУГА**, на основание чл. 44, т. 3, вр. чл. 49, ал. 1 и ал. 3 СК.

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права спрямо детето от брака – Гавриил И. Т., ЕГН *****, на неговата майка Б. Ц. Станева - Т.а, ЕГН *****, при която то да живее, на основание чл. 59, ал. 2 СК.

ОПРЕДЕЛЯ РЕЖИМ НА ЛИЧНИ ОТНОШЕНИЯ на бащата И. С. Т., ЕГН *****, с детето Гавриил И. Т., ЕГН *****, както следва: бащата има право да вижда и взема при себе си детето Гавриил всяка първа,

трета и пета седмица от месеца за времето от 17.00 часа в петък, а ако детето посещава детско/учебно заведение – след приключване на занятията, до 19.00 часа в неделя, с преспиване; Коледни празници – всяка четна година за времето от 10.00 часа на 24 декември до 19.00 часа на 26 декември; Новогодишни празници – всяка нечетна година за времето от 10.00 часа на 30 декември до 19.00 часа на 01 януари на следващата календарна година; Великденски празници – всяка четна година за времето от 10.00 часа на Разпети петък до 19.00 часа в понеделник след Великден /Светли понеделник/, както и 30 дни през лятото по време, което не съвпада с платения годишен отпуск на майката, като бащата ще взема и връща детето от и в дома на майката, на основание чл. 59, ал. 2 СК.

ОСЪЖДА И. С. Т., ЕГН *****, да заплаща на малолетното си дете Гавриил И. Т., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител Б. Ц. Станева - Т.а, ЕГН *****, месечна издръжка в размер на 350.00 /триста и петдесет/ лева, считано от влизане в сила на решението в частта относно местоживеенето на детето, до настъпване на законово основание за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва за всяка просрочена месечна вноска до окончателното ѝ изплащане, на основание чл. 59, ал. 2 СК, като

ОТХВЪРЛЯ предявеният иск за издръжка за разликата над 350.00 лева до пълния предявен размер от 400.00 лева, като неоснователен.

СЕМЕЙНОТО ЖИЛИЩЕ, находящо се в гр. С., ул. Константин Иречек № 3, ет. 1, ап. 2, след прекратяване на брака се предоставя за ползване на съпруга И. С. Т., ЕГН *****.

ФАМИЛНО ИМЕ – след прекратяване на брака съпругата Б. Ц. Станева - Т.а, ЕГН *****, ще носи брачното си фамилно име **СТАНЕВА - Т.А**, на основание чл. 326 ГПК, вр. чл. 53 СК.

ОСЪЖДА И. С. Т., ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд сумата от 25.00 /двадесет и пет/ лева – държавна такса при решаване на делото по иска за развод, на основание чл. 329, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА Б. Ц. Станева - Т.а, ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд сумата от 25.00 /двадесет и пет/ лева – държавна такса при решаване на делото по иска за развод, на основание чл. 329, ал. 1

ГПК.

ОСЪЖДА И. С. Т., ЕГН *****, да заплати по сметка на СРС сумата от 504.00 /петстотин и четири/ лева – държавна такса върху издръжката на детето, на основание чл. 78, ал. 6, вр. чл. 69, ал. 1, т. 7 ГПК.

ОСЪЖДА И. С. Т., ЕГН *****, да заплати на Б. Ц. Станева - Т.а, ЕГН *****, сумата от 1825.00 /хиляда осемстотин двадесет и пет/ лева – разноси в производството, на основание чл. 329, ал. 1 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____